

— og den bliver ikke mere forstaaelig derved, at der bliver sagt, at vi ikke maae tale om den. Seg og Mange med mig forstaae ikke, at Loven af 23de December kunde bewirke, at det Rigsraad, som 1864 muligviis var tvivlsomt, derved kunde blive mindre tvivlsomt. Dersom der i 1864 kunde være Tvivl om Rigsraadets Lovlighed eller Retmæssighed, forekommer det mig, at den Forsamling, hvis Berettigelse dengang var tvivlsom, ikke kan, ved selv at vedtage en Lov, gjøre sig selv mindre tvivlsom, end den isorveien var. Denne Sætning hviler — forekommer det mig — paa den almindelige Tæntelære, at En, hvis Ret er tvivlsom, ikke faaer større Ret ved selv at paastaae, at han har Ret

Formanden: Seg kan ikke Andet end gjentagende opfordre til, at man afholder sig fra saadanne Udtalelser her i Salen.

Voisen: Seg skal saaledes for mit Vedkommende, hvis denne Sætning, at Rigsraad og Rigsdag ere fuldkommen lige lovlige, skulde blive gjort forstaaelig, være tilbøielig til at sige Ja til det foreliggende Forslag, men i modsat Fald maa jeg sige Nei.

Berthelsen: Hvis man for 17 Aar siden, da ikke blot Kjøbenhavns Indvaanere, men hele det danske Folk jublede over vor nyfødte Frihed, havde forudsagt, at om 17 Aar skulde Fleretallet af de danske Folkerepresentanter være imod Frihedens fuldkomne Bevarelse, være imod at forsøge indtil det Sidste at bibeholde den Frihed, der, ganske vist paa Grund af ydre Omstændigheder, var bleven indskrænket ved forskjellige Fællesforfatninger, men som dog ved Udholdenhed og Taalmodighed atter fuldkomment kunde gjenvindes, og hvis man da havde sagt, at Frihedens Forsvarere eller Sunigrundlovens Venner her i Thinget vilde møde Haan og Spot og blive kaldt med saadanne Navne som Grundtvigianere og Bondevenner, der ganske vist i mine Dine ere Hædersnavne, men i Modstandernes Mund bethyde noget ganske Andet, bethyde vilde, fanatisk Sværmeret. . . .

Formanden: Seg troer dog ikke, at saadanne Benævnelser ere blevene brugte her i

Thinget, og hvad der passerer udenfor kan man ikke saaledes drage ind under Forhandlingerne her.

Berthelsen: Seg maa tillade mig at bede om Tilgivelse, fordi jeg anførte Ytringer, der ere saubne udenfor og ikke i selve Thinget, og indrømmer derfor, at Formandens Tilretteviisning var berettiget. Seg vil altsaa henholde mig til mine Ytringer, at Saadant virkelig ikke blot udtales, men trykkes. Med Hensyn til selve det foreliggende Grundlovsudkastets Sammensætning af Landstinget vil jeg blot berøre et Par mindre vigtige Punkter, som dog i mine Dine ogsaa have deres Betydning, idet der f. Ex. er vedtaget, at enhver Sogneforstanderskabskreds skal udnævne een Valgmand. Medens Sogneforstanderskabskredsene jo ere meget forskellige med Hensyn til Størrelsen, og medens Valgloven af 16de Juni 1849 bestemmer, at Valgmændene i Sogneforstanderskabskredsene vælges efter Vælgernes Antal, saa ere her alle Sogneforstanderskabskredsene staaede ligesom i Hartkorn, saaledes at enhver saadan Kreds, den være nu stor eller lille, kun vælger 1 Valgmand. Dette er ubilligt og uretfærdigt, idet der slet ikke bliver nogen Ligelighed i den Henseende med Hensyn til Valgmændvalget. Dernæst vil jeg tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal, hvorvidt Nogen af de Høistbestede, der altsaa træde til som Valgmænd, kan vælges til Valgmand i sin Kreds. Man veed jo slet ikke forud med Bestemthed, hvilke de Høistbestede i Kredsen ere, og man maa antage, at de Valgmænd, der umiddelbart vælges, blive valgte, førend de Andre træde til. Seg spørger altsaa, hvorvidt Den, der er valgt i sin Kreds til Valgmand, kan være blandt de høistbestede Vælgere? Dette er kun et enkelt Punkt, men det er aldeles vist, at under Forhandlingerne i de foregaaende Rigsdage har der været mange Punkter, der saaledes ere fremdragne, og det er ganske vist, at Grundlovsudkastets Tilhængere selv indrømme, at det lider af saamange Mangler, at, dersom de ikke vilde byie sig for de saakaldte Omstændigheders Nødvendighed, saa vilde de ingenlunde gaae ind paa Vedtagelsen deraf; men er det da ikke underligt at staae en Grundlov fast, en Grund-